

Benedykt XVI**AKT ZAWIERZENIA I POŚWIĘCENIA KAPŁANÓW
NIEPOKALANEMU SERCU
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY⁹****(Fatima, 13 maja 2010 r.)**

Matko Niepokalana, w tym miejscu łaski,
gdzie zgromadziła nas miłość Twojego Syna Jezusa,
Najwyższego i Wiecznego Kapłana,
my, synowie w Synu i Jego kapłani,
poświęcamy się Twemu matczynemu sercu,
by wiernie wypełniać wolę Ojca.
Wiemy, że bez Jezusa nie możemy uczynić nic dobrego (por. J 15, 5)
i tylko przez Niego, z Nim i w Nim
będziemy dla świata narzędziami zbawienia.
Oblubienico Ducha Świętego,
wyjednaj nam bezcenny dar przemiany w Chrystusie.
Pomóż nam i spraw, żeby przez tę samą moc Ducha,
która okryła Cię swoim cieniem
i uczyniła Matką Zbawiciela,
Twój Syn, Chrystus, narodził się także w nas.
Oby w ten sposób Kościół
mógł zostać odnowiony przez świętych kapłanów,
przemienionych łaską Tego, który wszystkie rzeczy czyni nowymi.

Matko Miłosierdzia, to Twój Syn, Jezus, wezwał nas,
byśmy jak On stali się światłem świata i solą ziemi (por. Mt 5,13-14).
Pomóż nam Twoim możnym wstawiennictwem,
byśmy nie sprzeniewierzyli się nigdy
temu wzniosłemu powołaniu,
byśmy nie ulegli naszemu egoizmowi,
pochlebstwom świata i podszeptom Złego.
Swoją czystością zachowaj nas,

---

⁹ https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/modlitwy/portugalia_zawierzenie_12052010 (dostęp: 12.05.2023).

Swoją pokorą strzeż nas i otocz nas swą macierzyńską miłością,
która odzwierciedlając się w tylu duszach
Tobie poświęconych, sprawiła, że stały się one dla nas
prawdziwymi matkami duchowymi.
Matko Kościoła, my kapłani chcemy być pasterzami,
którzy nie pasą siebie samych, ale oddają się Bogu dla braci,
znajdując w tym szczęście.
Pragniemy nie tylko słowami, ale życiem
każdego dnia pokornie mówić nasze «oto jestem».
Prowadzeni przez Ciebie, chcemy być apostołami
Bożego Miłosierdzia, cieszącymi się, że mogą codziennie sprawować
Świętą Ofiarę Ołtarza i udzielać tym, którzy nas o to proszą,
sakramentu pojednania.
Orędowniczko i Pośredniczko łaski, Ty, która cała jesteś włączona
w jedyne powszechne pośrednictwo Chrystusa,
uprosz dla nas u Boga całkowicie odnowione serce,
które będzie kochało Boga ze wszystkich sił
i służyło ludzkości, jak Ty służyłaś.
Powtórz Panu Twoje przekonujące słowa:
«nie mają już wina», (J 2,3)
ażebym Ojciec i Syn wylali na nas Ducha Świętego,
niczym w nowym zesłaniu.
Twoja stała obecność wśród nas
budzi we mnie zdumienie i wdzięczność,
dlatego w imieniu wszystkich kapłanów
i ja pragnę zawołać: «A skądże mi to, że Matka mojego Pana
przychodzi do mnie?» (Łk 1,43).

Matko nasza od zawsze, nie przestawaj nas «nawiedzać»,
pocieszać i wspierać.
Przybądź nam z pomocą i ocal od wszelkiego zagrożenia.
Tym aktem zawierzenia i poświęcenia
wyrażamy pragnienie, byś zamieszkała
w sposób głębszy i radykalny na zawsze i całkowicie
w naszym życiu ludzkim i kapłańskim.
Niech Twoja obecność sprawi, że zakwitnie pustynia naszej samotności
i zabłyśnie słońce nad naszym mrokiem,
niech sprawi ona, że spokój powróci po burzy,
aby każdy człowiek ujrzał zbawienie Pana, który ma imię i oblicze Jezusa,
odbite w naszych sercach na zawsze zjednoczonych z Twoim!
Niech tak się stanie! Amen.